

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 667/2015
03.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.О., због кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.О., адвоката Д.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 773/14 од 30.03.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж 77/15 од 21.05.2015. године, у седници већа одржаној 03.09.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.О., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 773/14 од 30.03.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж 77/15 од 21.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 773/14 од 30.03.2015. године, окривљени Б.О., оглашен је кривим због кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда којом је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени за време од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Оштећени Ж.Б. је са неодређеним имовинскоправним захтевом упућен на парнични поступак. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Виши суд у Панчеву је пресудом Кж 77/15 од 21.05.2015. године, одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног, а првостепену пресуду потврдио.

Против ових пресуда бранилац окривљеног Б.О., адвокат Д.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, у вези члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. и 3. и члана 439. тач.1, 2. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и наведене пресуде укине, а предмет врати на поновно суђење или да их преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.О. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена је повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог закона прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач.1) до 3) и члану 441. ст.3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети сам окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Б.О. у захтеву за заштиту законитости наводи да је правоснажна пресуда донета уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, која се огледа у томе што је изрека првостепене пресуде неразумљива, јер се из исте не види кад је кривично дело извршено, односно да ли су оштећена лица оштећена једном или са више радњи извршења кривичног дела, због чега је према наводима захтева, нејасно да ли се ради о једном или два кривична дела или је у питању продужено кривично дело.

Имајући у виду да наведена повреда одредаба кривичног поступка није дозвољен законски разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев браниоца окривљеног у овом делу оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног правоснажну пресуду побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводима да је изрека пресуде противречна сама себи, те да су разлози пресуде противречни изреци у погледу рока у коме је окривљени требало да изврши цитиране правоснажне судске одлуке, а да у образложењу пресуде нису дати разлози о врсти умишљаја код окривљеног.

С обзиром на то да наведена повреда закона не представља разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у погледу изнетих навода оценио недозвољеним.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног се формално позива на повреду Кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, истичући да дело окривљеног није кривично дело и у вези са тим оспорава чињенице у погледу

могућности извршења наведених правноснажних судских одлука као и оцену одбране окривљеног и саслушаних сведока.

Међутим, Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима захтева, иако бранилац формално указује на повреду Закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, која је дозвољен разлог за подношење захтева од стране окривљеног, правноснажну пресуду у суштини побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања што чланом 485. став 4. ЗКП, није предвиђено као законски разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, па је захтев браниоца окривљеног и у овом делу оцењен као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног предметни захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда подноси и због повреда Кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, које повреде закона у захтеву нису конкретизоване.

Како је Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима (члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП), делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, и да суд одлучујући по захтеву о заштити законитости уколико разлози за истакнуте повреде закона нису наведени, нема законско овлашћење да по службеној дужности оцењује у чему се састоје повреде закона на које се бранилац у захтеву позива, па је код напред наведеног Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**